

Praktična slovensko-nemška gramatika.

(Dalje.)

Bog ljubi pravico in sovraži hudobno djanje. Očetov blagoslov hiše zida, materina kletev pak jih razdira. Vsi ga poznajo kot vestnega delavca. Tri sto komolcev naj bo barka dolga, petdeset visoka. — Vrana vrani oči ne izkoplje. Dajte cesarju, kar je cesarjevega in Bogu, kar je božjega. Bogu se ne moremo skriti. Pijancu se ogni s senenim vozom! — Truplo potrebuje poštenega oblačila, duša pa zgovornega jezika. Častna obleka ne pokrije sramote. Judje niso mogli Kristusa pregrehe obdolžiti. Bog je hvale vreden, človek pa pohvale. — Peter je Malhu uho odsekal. Abel je Bogu daroval naj lepše tele. Apostoli so oznanovali vsem narodom keršansko vero. Bog odpusča skesanemu grešniku grehe.

V hlevu je dosti živinice, v kleti pa sladko vinice. Kriva vera je ternjev germ v žitnem polji. Peljite ga v turen temen med gade, kače, kušarje.

Za časa cesarja Avgusta je bil Kristus rojen. Čuvaj bele denarje za černe dneve.

Sveti duh se je prikazal v podobi gorečih jezikov. Dober otrok vboga na skok. Beseda ga je ranila kakor ojstra pušica.

Po sadju se drevo spozná. Tič se po petji, človek po besedi spozná.

Ljudje hodijo ob nedeljih v cerkev k službi božji. Pohleven dež je danes suho zemljo prav dobro namočil. Huda slana je poparila po polji vse cvetje na ajdi. —

Ti in enaki zgledi bi utegnili pojasnovati otrokom nauk od razširjenih stavkov. — Zglede sem večidel nabral po Janežičevi Slov.; bolje je to (za jezikove vodila), kar so učeni možje pisali, kakor pa to, kar si sami skujemo.

K nauku od razširjenih stavkov, kakor pride v „Gramatiki“, pristavljam še to, da se morajo učenci tukaj opomniti, da so se pri narečjih učili besed, ktere povedó kraj, čas in način; tako se bode nauk z naukom vjemal, kakor se mora vsikdar pri slovnici goditi.

(Dalje prih.)